

[J. K. Hansen]

I et svar af 28. november 1986 på et af mig stillet spørgsmål (spm. nr. S 284) svarer industriministeren:

»Udnævnelse af de offentlige repræsentanter, der gælder for 4 år ad gangen, foretages på grundlag af indstillinger fra kommunalbestyrelser eller amtsråd efter retningslinjerne i den af Folketingets erhvervsudvalg den 14. marts 1974 afgivne betænkning om forslaget til lov om banker og sparekasser.«

Jeg har ikke i betænkningen af 14. marts 1974 kunnet finde særlige retningslinjer ud over dem, der er retsnorm for i lovbekendtgørelse nr. 374, § 13, stk. 12.

Svar (5/12 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Aldersgrænsen i § 13, stk. 12, i lov om banker og sparekasser m.v. for bestyrelsesmedlemmer i sparekassens bestyrelse er en øverste grænse for, hvornår bestyrelsesmedlemmer skal udtræde af bestyrelserne. Denne i loven fastsatte aldersgrænse indebærer ikke, at der ikke kan fastsættes lavere aldersgrænse.

Da den nuværende ordning med offentlige repræsentanter trådte i kraft den 1. januar 1975, blev der fastlagt den praksis, som er fulgt siden, at der ikke kan udnævnes personer, som i udnævnelsesperioden vil fylde 70 år. Dette er i overensstemmelse med, at ansættelse af personer i det offentlige ophører, når den ansatte fylder 70 år, og jeg finder det naturligt, at der gælder samme regler for de offentlige repræsentanter som for offentlige ansatte. Jeg har derfor ikke overvejelser om at ændre denne praksis.

Spm. nr. S 333

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/12 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at 25 pct.-reglen i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, reelt er helt gennemhullet, når aktionærerne til dels ejer aktierne gennem andre selskaber?«

Begrundelse

Efter aktieavancebeskatningsloven beskattes aktionærerne som såkaldte værnaktionæ-

rer, når de ejer 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i det selskab, der har udstedt de afhændede aktier. I aktieavancebeskatningsloven er der også regler, der tilsiger, at ved opgørelsen af, om de ejer 25 pct. af aktierne, skal aktier, der ejes indirekte, f.eks. gennem et andet selskab, medregnes, jf. bestemmelsen i aktieavance洛vens § 4, stk. 3.

Men disse regler fortolkes tilsyneladende sådan af Ligningsrådet i de bindende forhåndsbeskeder, at reglen er uden reel betydning. Der kræves nemlig – for at medtage de indirekte ejede aktier – at aktionærerne behersker (dvs. ejer over 50 pct. af aktierne) det selskab, der ejer de øvrige aktier.

Dette kan lettest illustreres med to eksempler:

Fire uafhængige personer ejer hver 25 pct. af aktiekapitalen i et selskab. De fire personer anses for værnaktionærer. Fire søskende ejer aktiekapitalen i to selskaber, men således at det ene selskab B ejer 8 pct. af aktiekapitalen i A. De fire søskende ejer altså hver 23 pct. af aktierne i A og 25 pct. af aktierne i B, men deres indflydelse er selvsagt den samme i A og B. Disse personer anses imidlertid efter den nuværende fortolkning kun for værnaktionærer i A/S B, medens de ikke er værnaktionærer i A/S A og altså skattefrit kan afhænde deres aktier i dette selskab. Dette synes helt uforståeligt og i strid med formålet med aktieavancebeskatningsloven.

Hertil kommer, at reglerne virker helt groteske, hvis det uheldige skulle ske, at der opstår mulighed for tab af aktierne. Så kan A/S B afhænde sine 8 pct. til de fire søskende, der nu har 25 pct. og altså er værnaktionærer og derfor har mulighed for at fratrække et tab i anden indkomst. Dette medfører altså reelt, at gevinsten er skattefri og tabet skattemæssigt fradragsberettiget.

Svar (8/12 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, omhandler den kreds af personer, der ved afståelse af aktier beskattes efter de såkaldte hovedaktionærregler.

Omfattet af disse regler er aktionærer, der inden for de seneste 5 år forud for aktieafståelsen har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen eller rådet over mere end 50 pct. af stemmевærdien.